

HÍRADÓ

A Magyar Központ

rendezvényeinek hirdetését
megtalálja az interneten:

www.hungariancentre.org.au

www.ozhun.net

14. évf. 14. szám, 2006 december– 2007 január

Kedves olvasóink! A Híradó
ingyenes, de adományokat
köszönettel fogadunk.

Tartalom:

Szilveszteri Bál	1
Gyertyafényes est	1
Mikulás piknik	2
Központ igazgatók	3
Gulyás főzési verseny	3
Cserkész Mikulás piknik	4
Az 1956 szabadságharcra emlékezés	4
Találkozás az 50 éves multtal	10
Vacsora, az 1956-os melbournei Olimpia Bajnokaival	13
56-os Megemlékezés	15
Dr Horváth Róbert előadása	15
House of Representatives— Hansard	20
Ifjúsági Szövetkezet beszámolója	22
Magyar Ház Szövetkezet beszámolója	23
Magyar Nyelviskola	24

Meghívó
A Magyar Központ vezetősége szeretettel várja Victoria magyarságát a

SZILVESZTERI BÁLRA

Magyar Központ nagytermében
760 Boronia Road, Wantirna, 3152

December 31.-én, vasárnap,
7.00-tól éjjel 2 óráig.

KÉK FIÚK ZENEKAR

ízletes vacsora, gazdag tombola

Belépő egységesen: 25 dollár

Jegyrendelés: Vető Olga 9754 8579

A jegyeket a Mikulás Pikniken valamint a Gyertyafényes esten lehet átvenni
A BÁLON JEGYPÉNTÁR NEM LESZ!

Honfitársainknak
Kellemes
Karácsonyi
ünnepeket és
boldog
Újéztendőt
kíván a
Melbourne-i
Magyar Központ
vezetősége és a
Híradó
szerkesztői.

MEGHÍVÓ
a hagyományos

MŰSOROS GYERTYAFÉNYES EST-re

2006 December 17.én, vasárnap
naplementekor (k.b. este 7.30 órakor)
a Magyar Központ nagytermében
(760 Boronia Road, Wantirna, 3152)

**AZ EST TISZTA BEVÉTELE A MELBOURNE-I MAGYAR KÖZPONT
FELÚJÍTÁSÁRA LESZ FORDITVA!**

**Figyelem! Tűzveszély miatt a hatóságok nem engedik
a teremben égő gyertyák és csillagszórók használatát.**

Biztonságos mű-gyertya a helyszínen kapható!

Házi sütemények, kávé, tea és üdítő italok kaphatók!

**Szeretettel hívja és várja honfitársait
a Magyar Központ vezetősége!**

FIGYELEM!!!!!!!!!!!!

A KÖVETKEZŐ MUNKANAPOK a Központban

December 2

reggel 8 órától
Szeretettel várjuk Önt és
kedves barátait!!

Bővebb felvilágosítás: a 9754
8579 telefonszámon

KÖSZÖNET

Sajnálattal vettük tudomásul, hogy 10 évi
közéleti munkásság után **KOPPÁN ÉVA**,
Regnum Szövetkezet igazgatónője, lemondott.

Hosszú évek alatt Éva volt Szövetkezetünk
szakácsnője. Nagyon lelkiismeretesen és
szorgalmasan végezte a közösségi munkát.
Évére mindig lehetett számítani és mindenhol
ott volt, ahol segíteni kellett.

Éva köszönünk szépen mindent, amit a templomunkért tettél. A jó Isten százszorosan fizesse vissza.

Regnum Szövetkezet Vezetősége

AJÁNDÉKOZZUNK

SZÜLETÉS NAPRA,
HÁZASSÁGIÉVFORDULÓRA,
VAGY CSAK KÖSZÖNETET
MONDANI

Hollóházi porcelánt

Nagy választékban
megrendelhető színes
katalógusból

Raktáron szobrok, fehér/arany
állatfigurák már 26 dollártól

Megtekinthető az Ifjúsági terem
előcsarnokában.

Éredekklődni:

Vető Olgánál: 9754 8579

TÁMOGASSUK A MAGYAR IPART ÉS A
MAGYAR KÖZPONTOT

Az Ifjúsági Szövetkezet rendezésében,

MIKULÁSPIKNIK

vasárnap, 2006. december 3.án a melbournei
Magyar Központban, a Szent István templom kert
melletti "Parkban"

A szokásos izletes ebéd: **sülthús,**
inycsiklandozó kolbász és a legfinomabb
gulyás

Sütemény, Kávé, Ital, ebéd után **Lángos**
kapható

**A MIKULÁSBÁCSI A GYEREKEKNEK
AJÁNDÉKOT HOZ**

*csak népszerű háttér zene, hogy a fák hús
lombjai alatt, friss jó levegőn, beszélgetni
lehessen*

**Jókedvét, Barátait, kerti
asztalát, székét, tányérját,
evőeszközét kérjük hozza
magával.**

Mindenkit szeretettel várunk!

Figyelem!
**A SZILVESZTERI bála a
jegyeket sziveskedjenek
felvenni. Szilveszter este
NEM lesz pénztár!**

A Magyar Központ igazgatói 2007-ben

Magyar Ház Szövetkezet	Isjúsági Szövetkezet	Regnum Szövetkezet	Társadalmi Klub Szövetkezet
Bakos János	Atyimás Erzsébet	Bartha Iza	Burány Péter
Kövesdy András	Burai Gyula	Fogarassy Marika	Házy Irén
Révész Attila	Hende József	Galambos Imola	Kazi Anna
Sülly Sándor	Sülly Eta	Hadarics Trudi	Szabó Edith
Szetey István	Vető Olga	Polonyi Marika	Szabó Gyula
Vető Tibor		Sebők Gizella	

Már régen nem irtunk a munkanapokról, pedig minden hónap első szombatján, bár egyre kevesebb résztvevővel, ha esik ha fúj, megy a munka.

Egy makacs kis csapat hangya szorgalommal kertészkedik, takarít, túrja a földet, köveket hord, betont önt.

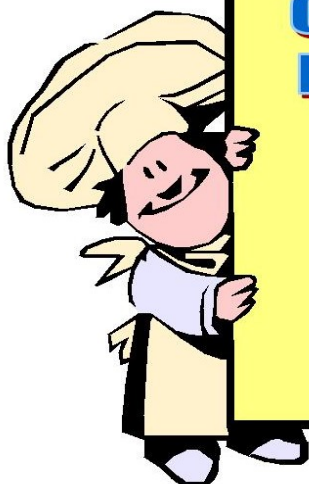
Az elmúlt három hónapban, az alábbiak szorgoskodtak; **Bakos János, Markulia Miklós, Hende József, Szabó György, Szabó Marika, Sülly Sándor, Sülly Eta, Finta Zoltán, Fogarassy Ferenc,**

Koppán Lajos, Atyimás Erzsébet, Sárkány Sándor, Faith Ferenc, Vető Tibor, Rodek Antal.

Finom ebédet főztött Finta Erzsi és Kocsis Margit. Az utolsó alkalommal nem került sor főzésre, és kérjük elnézésüket. Reméljük hogy a munka napon találkozunk.

Fáradozásukat köszönjük.

Vető Olga

A Magyar Központ vezetősége, valamint a Magyar Központ és a Gyöngyösbokréta Néptáncgyűttek szeretettel hívja és várja a benevező egyéneket, egyesületeket/csoportokat, illetve a gulyás/halászlé kedvelőket a

GULYÁS / HALÁSZLÉ FŐZÉSI VERSENYRE

**2007. február 4.-án, vasárnap
a Magyar Központ templom ligetében.**

Benevezési határidő: 2007. január 25

Érdeklődni vagy telefonon
benevezni lehet:
Vető Olgánál: 9754 8579

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG
IV. Kerület, AUSZTRÁLIA
54 sz. Hunor és Magyar Cserkészcsapat; 63 sz.
Tormay Cecil Leánycserkészcsapat
52.sz Hollós Mátyás cserkészcsapat
Fenntartó Testülete

MEGHIVÓ

**Kedves cserkésztestvéreink és
cserkészbarátok !**

Sok szeretettel meghívunk benneteket
családokkal, ismerősökkel, barátokkal
együtt a

2006-os CSERKÉSZ MIKULÁS PIKNIKRE
vasárnap december 10.-én az east
warburtoni lippai Rauch Károly
cserkészparkba
(Melway 291 D2, Hazelwood Rd végénél)

Már reggel 9 órától várunk mindenkit vidám
cserkészhangulattal, izletes ebéddel ,
finomabbnál finomabb süteményekkel , italokkal,
kávával. Minden jutányos cserkészáron .
Cserkész évszázó Ökumenikus Istentisztelet du 3
órákor. Cserkészavatás-fogadalomtétel.

Délután érkezik a Mikulás bácsi tele zsákkal
minden gyerek számára.

Megtekinthető a múzeummá alakított
Pubi-bá lak is.

**Semmi se tartson vissza !
JÓ MUNKÁT**

Kovács Róbert -9723 3589
Tóth Zsuzsa -9459 7757
Bartha Ani- 9754 1706

Beszámoló a melbournei magyarságnak az 56-os szabadságharcra emlékezésről

Az eszményi, nemes és mély érzésekből eredő
történések elmulása szomorúságot okoz. Így
érezünk most mi is az 56-os szabadságharcnak 50.-
ik évfordulójára megemlékezésünk befejezésekor,
még akkor is mikor sok-sok áldozathozó munka ért
véget számunkra.

Az 56-os emlékezés szivünkben több teljesen
ellentétes érzést váltott ki. Először a győzelem
földöntúli boldogságát, mámoros örömét és
kivívásának büszkeségét, majd a szovjet tankok, a
„lánctalpas szörnyetegek” betörése és

A Magyar Társadalmi Klub

vezetősége, részvényesei és pártolói
kérésére minden hónapban

KLUBNAPOT RENDEZ

a következő vasárnapokon 2007-ban:

délelőtt 11 órától du. 4.-ig.

Február 18

Március 18

Április 15

Május 20

Június 17

Július 15

Augusztus 19

Szeptember 16

Október 21

November 18

Baráti beszélgetés, zenés délután,
alkalmanként rövid műsor.
Mindenkét szeretettel hívunk és várunk.

Ebéd csak előzetes bejelentéssel:

Szabó Edit: 9560 1270

benyomulása felett érzett kétségbeesést, de hősies, bátor szembeszállást, mert ott voltak a Nyugat biztatásai és csalárd ígéretei az éter hullámain keresztül: „Tartsatok ki, mi segítünk.” ezután a véres leigázást az ádáz harcok eredményezte teljes megsemmisítő vereség elviselését, az elesett, nagyjából tizenéves hősök gyászolását, majd a brutális megtorlástól való rettegést, vagy az egyetlen életet mentő elhatározást: egyedül, vagy családdal a kimenekülés az egyetlen hazából. Mindezeket átéltük, átérezzük most mikor emlékezünk.

TÖRTÉNELMI ELŐADÁSOK

Dátum szerinti beszámolómat Dr Horváth Róbert egyetemi tanárnak október 26.-án a Melbourne-i Egyetem „Contemporary Europe Research Centre”-ben tartott előadásával kezdem. Dr Horváth Róbert a Melb.-i Egyetemen a Történelem Departmenten tanít és egy kurzust vezet „Modern Történelem Kelet-Közép

Európában” címmel. Az előadás évtizedeken keresztül nyomozza az 56-os forradalom visszhangját a Nyugati Világban. Az előadás elején Dr Horváth a Nyugat reakcióját fejtegette, majd a nagy csendet, ami ezt követte. De amint magyarázta – ennek ellenére a forradalom nagy és mély hatást gyakorolt a Nyugati Világra. Először azzal, hogy szakadást idézett elő a Baloldal és a szovjet-stilusú kommunizmus között, mely létrehozta az Új Baloldal-t. Másodszer a nyugati diplomáciára is egy nagyfontosságú hatást gyakorolt úgy a déntente kifejlődésére, mint a Reagan kormánynak a magyar szabadságharcosokat segítő adminisztrációjára. Dr Horváth befejezésül megállapította, hogy erősödik annak állítása, hogy a magyar forradalom volt a világ első anti-totalitarian forradalma és így egy útmutatója lett a történelem modern szabadságának.

Ámon Ildikó okosan méltatta Dr Horváth előadását és egy kis emléket nyújtott át neki. Előadás után pogácsa és vörös bor kerültek kínálatra.

MAGYAR NAP

A magyar társadalom a Federation teret Melbourne szívének nevezi. Valóban, ez a tér lüktet, mint a szív, de ilyen lüktetése talán még sose volt, mint az október 29.-én rendezett „Magyar Nap”-on, amikor az 56-os szabadságharcra emlékeztek a magyar szívek és sok más-nemzetiségű látogató is. A „Magyar

Nap”-nak gazdag műsorát Kövess Károly a „Master of Ceremonies” vezette le kiváló konferálásával abszolút perfekt magyar és angol nyelven. A megjelentek üdvözlése után Kövess Károly a magyar történelemnek egyes jelentős eseményeit említette meg, mint például 1990-ben az első szavazást a kommunizmus bukása után, majd közölte, hogy 56 után 14,000 politikai magyar menekült érkezett Ausztráliába, de a felkelés előtt a II. Világháború után is már 14,000 menekült kapott itt menedéket. Jelenleg közel 30,000 Magyarországon született ausztrál állampolgár él Ausztráliában és közel 200,000 ausztrálnak van vér-kapcsolata Magyarországgal. Ezután bemutatta a remek ZENEMŰHELY zenekart előre jelezve, hogy játszanak majd később a rock balladát kísérvé.

A Zeneműhely nagyszerű műsora 11 órától 12 óráig tartott. A zenekar világszerte elsőként megállná helyét és félő, hogy egyszer majd a külföld elhódítja őket tőlünk. Pontosan 12 órakor megszólalt a szép Melbourne-i Katedrális három harangja. Kövess Károly ismertette a „déli harangszó” eredetét, elbeszélve az 1456-ban történt, a törökök ellen vívott csatában Hunyadi János győzelmét és megemlítette, hogy a katolikus templomban a pápa elrendelése szerint még ma is él a déli harangszó.- Kövess Károly ezután

bekonferálta következő műsorszámként „CSAK TISZTA FORRÁSBÓL” fedőnév alatt fellépő táncsoportok folklór műsorát és a Vardos együttes műsorát. A táncsoportok a következők voltak: Gyöngyösbokréta (Canberra és Melbourne), A Magyar Központ táncsoportja, Mezei Virág (Geelong) táncsoport és a Rock Ballada táncsoportja. Nagy élmény volt végignézni az eredeti

néptáncokat tehetségesen táncoló csoportokat gyönyörű népi viseletben.

A „VARDOS” háromtagú zenekar (hegedű, harmonika és nagybögő) már több mint 10 éve ad elő Ausztrália szerte és szerte a világon. A zenélést összekapcsolják az akrobatikával és a humorral. Fantasztikus ütemérzéssel játszottak főleg magyar számokat, melyeket Magyarországon tanultak. Kövess Károly

személyenként bemutatta őket és ismertette művészi elismerést nyert múltjukat, majd felhívta a figyelmünket, hogy a nagy képernyőn végig egy rövid eredeti „DVD”-t a magyar felkelésről és megemlítette az október 16.-i Ausztráliai Parlament (Canberra) indítványát 56-ra vonatkozóan. Ezután bemutatta Bodó János szabadságharcost és Mr. John Williams-ot a Victoria Allam Immigration and Multicultural Affairs-nak igazgatóját, aki Amanda Vanstone minisztert képviselte. Kövess Károly felkérte a megjelenteket, hogy énekeljük el az ausztrál és a magyar himnuszt a „Magyar Nap” hivatalos megnyitására, majd angol fordításban felolvasta a magyar himnuszt. Az ausztrál himnuszt a szinpadon Martin Bonn, a magyar himnuszt Mátyás Stephanie énekelte. Kiskoruk ellenére a mikrofonon keresztül csengő hangjukat hallani lehetett. Bodó János szabadságharcos a szabadságharc rövid ideig tartó győzelmi idejéről beszélt, aminek emléke örök marad, mert mi magyarok nem felejtünk. Mr. John Williams beszédében kijelentette, hogy ennél az emlékező rendezésnél még nem látott jobbat és az ausztrál kormány üzenetét olvasta fel mely felszólít az emlékezésre, mert így az emlékek nem fakulnak el.

PRO PATRIA PRO LIBERTATE MELBOURNE MAGYAR ROCK BALLADA 56-ról 2006-ban

A rock-balladát a Kormorán és az Ismerős Arcok együttes zenéjére Quittner János a Szlovák

Köztársaság ezüst plakettjével kitüntetett koreográfus és néptáncművész írta és rendezte. Kövess Károly nemzetközi „super star”-nak nevezte Quittner Jánost, akinek tökéletes és híres koreográfiáit nemcsak Magyarországon, de a Cseh Köztársaságban, Szlovákiában, Ausztráliában és Németországban is elismerték, majd közölte velünk, hogy Quittner Jánost Mindszenty József hercegprimás kardinális szavai ihlették a magyar néphez 1956 november 3.-án intézett rádió beszédében. Ez az üzenet még ma is érvényes.

A zene, ének és tánc kezdete: PROLOGUS – Hej rege rajta.

Hey, regélünk mindenről.

A zene, ének és tánc 5 képben összefoglalva:

1 KÉP – Öröm és remény, 1956-ban ősszel jött a tavasz. 56 őszén egy újraéledés és a jövő megújult képe tavaszi fékezhetetlen örömet hozott a magyar nép szívébe.

2 KÉP - Szabadság, Szerelem – Add a kezed.

Az 1956-os felkelés örömét mindenki ünnepelte, kicsi és nagy, fiatal és öreg, mert a szabadság boldogság.

3 KÉP - Vértüdő és vérnász – Vészharangok zúgása. Idegen tankok a szabadság örömét az oroszok gyalázatos és becstelen módján szétzúzták és leverték. Sok hazafi elhagyta szeretett hazáját, hogy valahol szabadságot találjon.

4 KÉP - Gyász – A csend partján. A temetéseket csend követte és a szabadság és öröm elvesztését szomorúság.

5 KÉP - Hontalanság – Ne sirj kedves, ne nézz hátra. Az otthon hiánya Ausztráliába vezetett. A szabadságszerető magyarok és leszármazottaik otthonra találtak és boldogan letelepedtek a Dél Keresztje alatt.

EPILOGUS – PRO PATRIA, PRO LIBERTATE

Köszönjük a szabadságot, amit ebben az országban leltünk.

A rock balladát elejétől a végéig a nagy képernyő is vetítette. 3 órakor újra láthattuk a szinpadon a szebbnél szebb népi táncokat és a Vardos Együttest. 3.45-pm - 4.00 pm, a nagy képernyő magyar zenét adott és tájképeket mutatott, majd Kövess Károly bezárta az előadást megköszönve a nagyszámú: 5000 személy megjelenését.

Mi, akik a rock balladát végignéztük és hallgattuk a szívünkbe zártuk Quittner Jánosnak tökéletesen megírt, koreografált és rendezett balladáját. Ugyanúgy a ballada szereplőit, a zene, ének és tánc zseniális előadóit nagy elismeréssel raktározzuk el lelkünkben. Köszönjük Kövess Károlynak nagyszerű és szórakoztató konferálását, melyet még magyar viccekkel is tarkított.

KIÁLLÍTÁSOK AZ ÁTRIUMBAN

Világos István művészi kiállítása 27 panelből állt a terem két oldalfalán.

Az egyik oldalon 14 panel az 56-os szabadságharc mozzanatait hirdette eredeti megnagyított felvételben, és a felkelésre külföldi ujságoknak angol

nyelven írt reakcióját. A másik oldalon magyar feltalálók, Nobel-díjasok és magyar irodalmi

nagyságok képét és nevét láthatták a látogatók. A teremben 7 asztalnál a magyar kultúra alkotásait vásárolhatták meg a látogatók. Ugyanakkor az 56-os felkelésről készült szép kiállítású nyomtatványokat egyenként díjmentesen kiosztva kapták meg az érdeklődők. A hét asztal egyikénél trikókat árultak, melyekre „Hungarian Uprising 1956-2006” és egy lukas zászló volt rányomtatva. A 150 trikó mind elkelt és még rendeléseket is vettek fel. Utazási Irodát hirdettek turistákat várva. „Panoráma” könyveket és több szintén értékes könyvek vártak vevőkre. Egy szociológus írónőnk „Immigrant Stories” címmel írt könyvét kínálta a vevőknek, ugyanott az „56-os Arcok”-at is bemutatták. Világos Eszter asztalán Tollas Tibor „Gloria Victis” című könyvében összegyűjtött külföldi költőknek az 56-os felkelésről írt versét eredetiben és magyar fordításban olvashatták az érdeklődők. Thaiandai, görög, finn, kínai és portugál látogatók örömmel olvasták a saját nyelvükön írt verseket. Eszter ezenkívül még Magyarországból hozott és Hobartból, Ürményházy Attilától adományozott, az 56-os felkelésről nagyszerűen beszámoló szép kiállítású nyomtatványokat osztott ki díjmentesen nagy példányban a megjelenteknek. A terem elkerített részében művészi ízléssel kiállított csodálatosan szép magyar kézimunkákban gyönyörködhattunk 3 üveg alatti asztalon és 2 panelen.

Az ATRIUM képernyője 25 percig tartó eredeti filmet mutatott be az 56-os szabadságharcról. Az ATRIUM értékes és kitűnő kiállítását 3000 személy látogatta meg.

MAGYAR ÉTELEK

A magyar konyha remek ételeit öt sátorban kóstolhatták a látogatók. Az első sátorban gulyás levest, a másodikban sült kolbászt, kiflivel, sült hagymával, mustárral és paradicsom szósszal vehettek a megjelentek. A harmadik sátor előtt hosszan kigyózó várakozók sora sose lett rövidebb, nyilván, mert ebben árulták a lángost. A negyedik sátorban sütemények és zsemlek és az ötödikben

kürtös kalács várta a fogyasztókat. Alkoholt nem árultak, de „soft drink” etc. mindenki

számára kapható volt.

HÁTTÉRI MUNKA

Beszámolásomban nem mulaszthatom el megemlíteni a rendezéshez nélkülözhetetlen kulisszák mögötti munkálatokat. Dolgozói ugyanannyi elismerést és megbecsülést érdemelnek, mint a színpad fényes szereplői és műsorszámái. Egyik se tud a másik nélkül létezni. A „magyar napon” a Federation térre, Vető Olga szervezésével, kellett szállítani az élelmiszer ellátását, felállítani a sátrakat és a

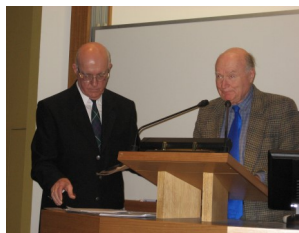

napernyővel ellátott asztalokat és a nézők székeit. Az ATRIUM berendezését, a kulturális kiállítás minden darabját a kiállításért felelős személyek intézték. Az előre beállított pontosságot követő dolgozó személyek megszervezése nem volt egyszerű munka. Ezeknek nevét értékben és érdemben leírni képtelenség, de ezen írással hálát és elismerést szándékozunk kifejezni számukra. A „Magyar Nap” tervének szervezői és rendezői valóban egy, a magyarokat összehívó és gondolatban és lélekben egybefogó, egybetartó és összegyűjtő rendezést hoztak létre. A siker nem maradt el, de a magyar társadalom hálája se. Ezelőtt másfél

évvel már megalakult az 56-os megemlékezés szervező bizottsága. Számtalanszor összegyűltek esténként munka után és szőtték, tervezték a programokat és azoknak ezernyi részleteit. A szervező és rendező bizottság tagjainak együttesen és egyenként ezúton szeretném hálásan megköszönni áldozatos munkájukat. Nevüket ezuttal szeretném felsorolni: Ámon Lilla, Atyimás Erzsébet, Bisits Ádám, Fodor Jolán és Sándor, Dr Hajdu József, Kocsis Margit, Kövesdy András és Éva, Szegedi Erika, Vető Olga, Világos István.

TÖRTÉNELMI ELŐADÁSOK

November 2.-án este 8 órakor Dr Rodger Hein „Ausztalia and its reception of Hungarian refugees” címmel előadást tartott a Melbourne University „Contemporary Europe Research Centre”-ben. Dr Hein előadását, mint 56 előtt és után Ausztráliába érkezett magyar emigránsok nagy érdeklődéssel hallgattuk, mert részletesen mondta el az 56 után ide érkezettekéről Ausztrália gondoskodását. Dr Rodger Hein a Monash Egyetem tiszteletbeli kutatója. Uttöröként kezdte kutatni az 56-os forradalom után Ausztráliába érkező magyar menekültek különös és sajátos problémáit. Hajdu József köszöntötte Dr Rodger Hein-t.

Ausztrália kormánya – megértve egy nép küzdelmét a szabadságért - a Vörös Kereszttel együtt bőkezűen segítette a magyar menekülteket. A kezdeti £30,000 felajánlott összeget £130,000 összegre emelte fel az ausztrál kormány. A Vörös Kereszt £22,000 összeget, penicilint és más nélkülözhetetlen gyógyszert adományozott. Később egy Nyomozó Irodát nyitottak az egymást elvesztett menekültek összegyűjtésére. Orvosi tanács, munka szerzés, tolmácsolás, angol és magyar nyelv könyvecske, vonat és autóbusz utazáshoz kísérők stb., a különböző segítség nyújtásoknak csak kevés megemlézése. A támogatás teljes összege £ 45,000 volt.

Dr. Hein megemléltette a XVI. Melbourneben megrendezett Olympián az orosz és magyar vízilabda mérkőzésen az oroszok minősíthetetlen durva magatartását, mely következtében magyar vér folyt a medencében, de a magyarok 4-0-ra győztek. Az érdekesítő előadást Bodó János méltatta és köszönte meg. Hajdu József köszönetet mondott az egymásután négy csütörtökön nagyszámban megjelenő hallgatóknak jóleső érdeklődéséért. Prof. Leslie Holmes pedig kiemelte Hajdu

József érdemét az egyetemi előadások kiváló megrendezéséért. Előadás után pogácsa és vörös bor fogyasztása közben megkérdeztem Dr Rodger Heintől, hogy az előadásából számomra kiért, a magyar nép iránti szeretete, valóság, vagy csak az én képzelődésem?–Dr Hein így felelt:” IGEN”.

KOSZORÚZÁS

Ünneplésünk és emlékezésünk az 56-os szabadságharc 50.-ik évfordulóján a Szervező Bizottság határozata alapján méltó befejezést nyert a Carlton-i temető (Melbourne General Cemetery) magyar Hősi Emlékművének ünnepélyes megkoszorózásával. Talán még soha ilyen áhitattal nem róttuk le kegyeletünket a Hősi Szobor előtt, mint most. Élve Csapó Endre szavaival: „Évszám nem kell ehhez a dátumhoz többé. A nap, amit így jelölünk, lelkünkbe égett és felsorakozott a többi nagy magyar napok közé – érdeme szerint és jelentősége révén talán a legnagyobbak.”

Az ünnepélyes megemlékezést november 4.-én Pelle Lajos az Ausztráliai Erdélyi Magyar Szövetség elnöke rendezte és vezette le.

A program a következő:

- 1.) Szavalat – Hitvallás – Magyar Hiszekegy (zenei aláfestés Szózat) – Nagy Zoltán,
- 2.) Isten hozott és rövid összefoglaló (miért vagyunk itt) – Pelle Lajos,
- 3.) Szavalat – Szentkúti Ferenc: Hősköltemény egy pesti srácról – Bagin Livia,
- 4.) Koszorúzás- szervezetek, egyesületek, külföldi követségek, privát,
- 5.) Fohász – Dézsi Csaba,
- 6.) Szavalat – Márai Sándor: Mennyből az angyal – Juhász Géza,
- 7.) Himnusz – elénekelve (zene szallagról),
- 8.) Takarodó – Kürt – Hangszallagról.

Pelle Lajos üdvözölte Dr George Luk tb. konzult (Lengyel Köztársaság), Világos István tb. konzult (Magyar Köztársaság), kimentette Mr Otto Zambelli Sopalu Ausztia tb. konzulát, és köszöntötte a jelenlévő különböző szervezeteket és a megjelent 56-os szabadságharcosokat. Pelle Lajos elmondta, hogy azért gyűltünk össze, hogy megünnepeljük és emlékezzünk azokról, akik életüket adták hazájukért a szabadságharcban, vagy bebörtönözést, vagy deportálást szenvedtek a Sovjet Union „gulág” – jaiba. Majd rámutatott Pelle Lajos arra, hogy nagy szomorúság számunkra, hogy 50 évvel később hazánk nem jutott közelebb a demokráciához.

Félszázaddal ezelőtt harcolt a magyar, hogy megszabadítsa hazáját az Orosz Nagyhatalom tyrannikus megszállásától. Követtük a baráti Lengyelország példáját és ihletést kaptunk Tőlük Poznánon keresztül. 56 tavaszán a nyugat ismét cserbe hagyta Magyarországot és mi nagy árat

fizettünk hősiességünkért, mert az orosz tankok kegyetlenül lerohantak bennünket és vérbe fojtották a magyar felkelést. Pelle Lajos beszéde végén megkérte a megjelenteket, hogy főhajtással emlékezzünk az 56-os magyar martírokra.

A következő szervezetek koszorúztak: Lengyel Köztársaság tb. konzul Dr George Luk,

Magyar tb. konzul –

Victoria, Világos István

és neje Eszter,

Ausztráliai Magyar

Református Egyház,

Délvidéki

Demokratikus Magyar

Szövetség,

Gyöngyösbokréta

Néptáncgyűttes, Kis

Újság, Knox Idős

Magyarok Klubja,

Nunawadingi Idős

Magyarok Klubja,

Magyar

Szabadságharcos

Szövetség, Magyar

Vitézi Rend, Sydney-i Magyarság, Rákóczi

Ifjúsági Klub, Trianoni Társaság, Victoriai

Magyar Emberjogi Alap, Magyar Központ

Komputer Klub, Ausztráliai Erdélyi Magyar

Szövetség, Barna Szilárd és Antal Péter, 56-os

Rendező Bizottság, Felvidéki Magyarok

Szövetsége és a Magyar Központ.

1956 október 23.-án egy parányi nép merész és

hősies szembeállása a hatalmas Szovjet Unióval megcáfolhatatlan bizonyítéka a magyar szabadságvágy és eszme mindent elseprő erejének. Magyarország példát mutatott a nagyvilágnak nagy véráldozat és pokoli szenvedések árán, de a sok vér a pesti utcákon meghozta eredményét: egy zsarnokságot és elnyomást képviselő embertelen, kegyetlen, lelkiismeretlen és gyilkos eszmének, a kommunizmusnak későbbi bukását.

Fazakas Lola

Az 1956-os megemlékezés rendezőbizottsága

(hiányzik a képről: Atymás Erzsébet, Hajdu József, Bisits Ádám)

Találkozás az 50 éves múlttal

1956 egy szélsőséges év volt. Október 23-án győzött a forradalom és a szabadságharc eredménye a megszálló csapatok kivonulását eredményezte. November 4-én a szovjet csapatok ismét visszajöttek és fegyveresen megszállták Magyarországot. Budapest, sok más várossal együtt hadszíntérré változott. A szabadságharc leverését követően megkezdődött a szovjet tankok által alátámasztott rendszer megtorlása. Az új kommunista diktátorok a győztes szabadságharcot ellenforradalomná nyilvánították és az akasztófákat ismét felállították. A hóhérnak túlórán kellett dolgozni, hogy legyilkolja hazánk legjobb és legbátrabb polgárait.

Az 1956-os olimpiákon a kommunista rendszerben készültek fel, a forradalom megnyerése idején indultak el a melbournei olimpiára és a forradalom leverése után kezdtek el a sportpályán képviselni az újból rabságba került hazájukat. Nehéz elképzeni az akkori olimpiákon érzelmeit és gondolatait: vajon él-e a család, van étel az asztalon és van-e fedél a fejük felett? Az ausztráliából írt levelekre nem jött válasz mert az otthoniak sem tudták mi fog történni velük és az országgal. Ilyen körülmények között indult meg a melbournei olimpia és ilyen lelkiállapotban kellett a magyaroknak helytállni a világ legjobbjaival szemben.

A Magyar olimpiai csapat akkori vezetői 18-20 első helyre számítottak, ami a szakemberek szerint reális volt. Ezzel szemben "csak" kilenc első 10 második és 7 harmadik helyet értek el. Az ok elsősorban az otthoni bizonytalanság, a levert forradalom, az erősen visszavágott létszám és a legújabb felszerelések hiánya okozta, hogy Magyarország "csak" a negyedik helyen végzett az aranyérmek megszerzésében. (Szovjet-Unió: 37 / USA: 32 / Ausztrália: 13 és Magyarország: 9. Ez a hatalmas sportsiker is azt mutatja, hogy a szabadságharc nem ért véget a barikádoknál, hanem a "hősies harc" itt folytatódott Magyarországról és a győzelemért.

Ötven év után az 1956-os olimpia magyar 'hősei' ismét visszalátogattak Melbourne-be, hogy felelevenítsék az akkori felzaklatott érzéseket, a bizonytalan jövőt és természetesen a sportsikereket. Volt elég visszaemlékezés: az olimpiai csapat összekovácsolódása, az egymáson való sporttársi segítség és az a sok szeretet és együttérzés amellyel az ausztrálok

elhalmozták őket.

Ahogy hallottam az Ausztrál Olimpiai Bizottságot a magyarok "ébresztették fel" erre az 50-éves jubileumra. Az Ő kezdeményezésükre indították el a mostani 50 éves megemlékezés megszervezését. A magyaroknak ez már a harmadik olimpia amire visszavitték az akkori olimpiákonkat. 1998-ban a 1948-as londoni, 2002-ben az 1952-es Helsinki és most 2006-ban az 1956-os melbournei olimpiai játékok megemlékezésére jöttek össze. A külföldiek közül a Magyar delegáció érkezett meg a legnagyobb létszámmal: 29 olimpiai helyezettel és 31 vezetővel és azok családtagjaival.

Ezekhez csatlakoztak a melbourneben élő kiváló olimpiai sportolók Dr. Varasdi Géza az európai bajnok és rekorder 4x100 méteres váltófutásban (a "villámikrek" egyik tagja), a világbajnok evezős Szigeti Zoltán és a két olimpián szerepelt 3. és 4. helyezett evezős bajnok Berkes Cecilia. Brisbane-ből már egy nappal előbb érkezett Galántai Bálint birkozó is aki végig a csapattal maradt. (Élettársa Erzsike szerint 10 évet fiatalodott).

November 18 - szombat

Délután 4.30-kor a melbournei repülőtérre megérkezett a világ különböző tájairól a 60-tagú Magyar delegáció. Az ittélő sportolók nagy izgalommal várták a volt sporttársakat. Vajon bemutatkozás nélkül 50 év után megismerjük-e őket? Természetesen a fogadóbizottság részéről megjelent Magyarország ausztráliai nagykövete Fodor Lajos, a Magyar Központ igazgatója Kövesdy András és még sok más itteni vezető személyiség. Még a melbournei The Age újság is eljött riportot készíteni az akkori vízipólosokkal, de különösen érdekelték őket Zádor Ervin akinek felszakadt a szeme azon a bizonyos szovjet-magyar vízipóló mérkőzésen. Az úgynevezett "vérfürdő" szenvedő alanya aki amerikában él az utolsó nap betegségére hivatkozva visszamondta az utat. Ezzel kapcsolatban tőle és a vízipóló játékosoktól is tudom, hogy a "vérfürdő" egy kissé el lett túlozva és kivétel nélkül mindenki azt állítja, hogy a könyöklés nem volt szándékos. Dehát ez a nyugati sajtó akik a szenzációkból élnek.

A már régen volt fiatalok fáradtan de mosolyogva érkeztek meg. Szerencsére senki sem betegedett meg a hosszú út alatt és min-

denki egészségesen érkezett Melbournebe. A késői ideérkezés miatt a csapat tagjai a Melbourne város polgármesterének hivatalos fogadtatásán nem tudtak résztvenni. Gondolom ebben az esetben az ágy nagyobb csábítás volt mint egy álló fogadtatás.

November 19 - vasárnap

Az 1956-os olimpián résztvevők és a vezetők elmentek az MCG-be a délutáni megnyitóra. A hivatalos program és a csapatok felvonulása délután 2-kor kezdődött. Miután én különböző olimpiákon mindkét nemzetet képviseltem a Victorian Olympic Council nekem adta azt a megtiszteltetést, hogy a Magyar csapat előtt vihessem a diszes Magyar zászlót. Bár egyszer 1954-ben, még fiatalon Szőke Katóval, a budapesti megnyitón mi vittük a Főiskolai Világbajnokság zászlaját ami nagy megtiszteltetés volt, de azt hiszem a mostani számomra sokkal emlékezetesebb marad. A sokszoros olimpikonok, az arany, ezüst és bronzérmesek, a sokszoros világbajnokok és világrekorderek előtt vinni a Magyar zászlót ez számomra a legnagyobb legmegtiszteltetés. Láttam milyen büszkén vonultak fel az 50 évvel ezelőtti hírességek és hallottam nap mint nap mit jelentett nekik felidézni a sportesemények minden pillanatát. Láttam könnyes szemeket, tolókcobiban gyengélkedő világbajnokot aki legyőzte a betegségét és kiszállt a tolókcobiból. Nem hagyta el magát. Nem adta fel a küzdelmet. Ami számomra mindig velem marad az a látvány, hogy a fiúk és lányok csak testileg öregedtek meg, de megmaradtak igen szerénynek és fiatalnak. Keleti Ágnes a legidősebb ötszörös olimpiai bajnok azt mondta, hogy Ő még mindig tornázik, igen hajlékony és a hatos főből álló aranyérmes tornászcsapat minden tagja életben van.

November 20 – hétfő

Reggel 10.30-kor a delegáció elindult a Heidelbergi Olimpiai Faluba a Koitaki Court-hoz leleplezni és megkoszorúzni a csapat volt szálalása előtti emléktáblát. Sajnos azok a házak már többnyire le lettek bontva és modern új házak épültek a helyükre. Az emléktábla leleplezése előtt a város polgármestere Wayne

Philips köszöntötte a Magyar delegációt. Fodor Lajos nagykövet a Magyar kormány nevében megköszönte a polgármester szívélyes fogadtatását. A nagykövet úr angolul és magyarul üdvözölte a Magyar sportolókat és azok hozzátartozóit.

Az 56-os Magyar sportolók vezetője Dr Nádori László emlékezett vissza az 50 éves élményekre. Az emlékmű leleplezését

és a megkoszorúzást Keleti Ágnes végezte. Az érdeklődés nagyon sok ausztrált hozott oda akik aláírásokat gyűjtöttek az olimpikonoktól. Természetesen a helyi újság is sokat fényképezett és nyilatkozatot gyűjtöttek a magyaroktól.

Az ünnepség után a delegáció elment a volt különböző sportok színhelyére, a Festival Hall-ba ahol az ökölvívás volt, az Exhibition Épületbe a birkózás és a súlyemelés színhelyére, és a centrumba ahol a kosárlabda és a torna vetélkedés volt.

Este 5.30-kor a Magyar Központba érkeztek a vendégek és a Szent István Ökumenikus templom harangja megszólalt amikor a delegáció megkoszorúzta az 56-os hősök emlékművét. A Társadalmi Klub helyében rendeztük a sport és bélyegkiállítást. Világos István tisztelebeli konzul irányításával bemutattuk a különböző 56-os olimpiai gyűjteményeket és az eredeti olimpiai ruhákat. A gyűjteményt Egri Hajninak és Korda Colette-nek köszönhetjük a ruhákat pedig Szigeti Zoltántól és Berkes Ceciliától kaptuk kölcsön. Sok más könyv és újságcikk gazdagította a gyűjteményt. Miután itt Melbourneben sok jó sportoló él, ezért így helyet kaptak azoknak az érmei és oklevelei is. Itt talán ki lehet emelni Veres Győző sokszoros világ és európa bajnok súlyemelőt aki nem kevesebb mint 21 világrekordot állított. Sajnos egészségiállapota nem olyan, hogy el tudott volna jönni a kiállításra de mi nagyon büszkék vagyunk rá. Nem sok eredményesebb Magyar sportoló van mint Veres Győző. A főiskolai világbajnok Dehény Ferenc oklevele, Schusztér György európa bajnoki érme és Dr. Varasdi Géza emlékérméi a két olimpia sikeréről tanuskodnak. Az én hozzájárulásom a kiállításhoz a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztje amit a Magyar Köztársaság elnökétől kaptam sportmunkám elismeréséért. A kiállított sportbélyegek is nagyban emelték a szépséget és az összhatását a kiállításnak. Köszönet azoknak akik hozzájárultak.

A vendégeket finom pálinka és házilag sütött tészta fogadta. A terem gyönyörűen fel volt díszítve és a több mint 250 vendég nem győzte dicsérni a Magyar Központot és a vendéglátást. Az étel és az ital mindig jó és izletes. A kiszolgálás gyors és figyelmes volt.

Nagyon szeretném külön külön is megemlíteni a Melbourne-i Magyar Központ igazgatóit és mindazokat akik hosszú évek óta dolgoznak a Magyar közösségért. Sokan az első vonalban, de még többen a háttérben a "kulisszák mögött". Annyi jó Magyar ember található ott, hogy szinte lehetetlen hiánnyosság nélkül mindenkit felsorolni. De a Melbourne-i Magyar Központ lelkes dolgozóinak mindannyiunk nevében köszönetet szeretnék mondani a jó és eredményes munkájukért. Mindannyian úgy érezzük, hogy ilyen helyen büszke érzés ma-

gyarnak lenni.

Az est műsora szép és nagyvonalú volt. A beszédek érdekesek és meghatóak voltak. Többen könnyes szemmel hallgatták és emlékeztek a multról, a sikerekről és az elhunyt sporttársakról. A műsor vége egy 40 perces film volt, amit Dobor Dezső rendezett az 1956-os Olimpia Magyar sportolójának az életéről. Bemutatta a 3.-ik részt ahol a versenyek legizgalmasabb pillanatai láthatók és a sportolók megszólaltatása. A végén megyünk haza, de hova és kihez? A film még ez évben kapható lesz 90 perces DVD-n és a könyv ami kiegészítője a filmnek ugyanakkor érkezik meg ausztráliába. A filmjüket a Magyar TV három részletben vetítette le óriási sikerrel.

November 21 - kedd

Reggel egy különvonattal a delegáció tagjai elmentek a Ballarat-i tóhoz ahol az evezősök versenyei voltak. Bár a mostani nagy szárazság miatt a tóban kevés víz van, a régi emlékek és élmények még víz nélkül is visszatértek. Mint ismeretes a Magyar kajak, kenú és az evezés mindig is a magyarok erőssége volt.

November 22 – szerda

Reggel ismét látogatás volt a régi sportpályákon. Szent Kilda városházában volt a vívás, és az olimpiai parkban a volt uszoda helyét nézték meg.

Este hivatalos ünnepi vacsorára voltak hivatalosak a Crown Casino nagytermében a Palladium-ban. Óriási helység 1420 befogadóképességű. A terítés és a program mindent felülmult. A szinpad nagyon messze volt, de hét hatalmas vetítövászonon mindenki kinagyítva látta az előadókat és a képeket. Érdekes volt hallani a világ akkori legjobb sportolóit akik szépen és szerényen nyilatkoztak. Ilyenkor lehet a különbséget észrevenni a múlt és a jelen világnagyságai között. Senki nem kért pénzt a megjelenéséért, nem követték őket menedzserek, "publicity agent"-ek, tanácsadók vagy testőrök. Azt hiszem érdemes volt elgondolkozni hova és milyen irányba halad a világ sportja.

November 23 – 26 (csütörtöktől - vasárnapig)

Indulás Sydneybe ahol az első nap városnézés. Pénteken az olimpikonok leróják tiszteletüket Csik Tibor sirja előtt és meglátogatják a 2000 Sydney olimpiai játékok színhelyét majd este vacsora a Délvidéki Magyar Klubban. Szombati program városnézés és látogatás Bondi beach-re. Vasárnap hajókirándulás ebéddel összekötve a Sydney-i öbölben. Este indulás haza. Ez a program még a fiataloknak is igen nehéz, de ismerve a Magyar élsportolókat nekik nem lesz probléma.

Az 1956-os olimpia résztvevőinek, ki-

sérőiknek és a vezetőiknek az itt élő Magyarok nevében is kellemes utazást jó egészséget kíván.

Hódy László

Vacsora, az 1956-os melbournei Olimpia Bajnokaival

Nagy volt az izgalom a rendezőség, mármint a magyar Központ Igazgatói, körében, hogy-hogy és mint oldjuk meg a feladatunkat, mert mint mindig, most is kiszaladtunk az időből. Ez nem védekezés hanem tény. A sok vállalkozás néha elborít bennünket mint a tenger hullámai a partot és ha nem is úgy mint egy olimpiai bajnok, de mint egy lelkes amatőr úszó mindig valahogy kievickélünk a partra és érem nélkül megússzuk. A mostani szélsőséges időjárás egy meleg napot hozott, hétfőn november 19.-én. Az előkészületek megtörténtek és ünneplőbe öltözve d.u. 5,30 h már vártuk DISZVENDÉGEINKET az 1956-os melbourne-i olimpián kitűnően szerepelt élsportolókat, sportolóinkat. Kisérettel együtt hatvannégy személy. Izgatottan készülődünk, hogy minden tervszerűen történjen. Nemsokára megérkezett a hatalmas autóbusz és miután kiszálltak az utasok, első útjuk a Hősi emlékműhöz vezetett, itt volt a gyülekezés. Lassan beteltek a padok és mindenki várta, hogy most mi következik. Akire az a feladat várt, hogy a himnuszt elkezdje nem volt még jelen és így én, nagy bátran, miután üdvözöltem a Vendég Csapatot megkérdeztem ki tudná a fent említett feladatot megtenni. Többen dr Nádori Lászlót, a csapat legidősebb tagját javasolták és vállalva e feladatot Ő kezdte el a himnuszt. A himnusz után megkondult a Szent István Ökumenikus Templom harangja és a Vendég Csapat két tagja koszorút helyezett el az emlékmű elé. Ezután lassan átsétáltunk a Szent István templomba, ahol Galambos Imola röviden elmagyarázta a templom történetét. Ismét lassan sétálva az Ifjúsági Terembe vonultunk, ahol Faith Ferenc ismertette a Központ működését. Ezután mindannyian a Magyar Társadalmi Szövetkezet termébe (Klub) mentünk, ahol, többek között egy nagyszínvonalú, olimpiai emléktárgyakból kiállítás, tömény és hűsítő italok és sajtos sós sütemény várta a vendégeket. A hűsítő ital a séta után mindenkinek igen jól esett, mivel nagyon meleg volt. A vacsora kezdés hét órára lett tervezve, de mivel legtöbben úgy érezték, hogy már jó helyen vannak és nem mentek át a nagyterembe, így a tervbe vett időpont eltolódott. Miután mindannyian elfoglaltuk helyeinket a hűvös teremben, pirosrózsákkal diszitett asztalok mellett, hozták a finom levest. Az est hivatalos részét Kövesdy András nyitotta meg. András köszöntötte a jelenlevőket és átadta a szót Fodor Lajos Magyarország Nagykövetének. A nagykövet úr és egyben mindannyiunk meglepetésére, Bánkuti Géza, az Egyesült

Államokból, egy rövid beszéd után egy emlékérmét adott át Fodor Lajos Nagykövetnek, munkája elismerésül. Ezután A Magyar Olimpiai Akadémia főtitkára Jakabházy-Mező Mária, lépett a szinpadra. Itt Mária, Tar László a Mező Közalapítvány szervezője szerepét átvéve, bemutatta a különböző sportok Bajnokait. Elmondhatatlan érzés volt nem csak hallani a neveket, mely neveket mint diák 1956-ig sokszor hallottam a rádió hullámain amíg a szülőföldet el nem hagytuk (a mi családjunk már másodszer), hanem élőben is látni e kiemelkedő személyeket, akikre felnéztünk. dr Nádori László 1956-os Olimpiai Csapat Vezetője ismertette a körülményes indulásukat a Melbourne-i olimpiai játékokra és csak a leleményes gondolkozásnak és a véletlennek köszönhető, hogy résztvettek és igen jó eredményt értek el. Győztek!!! (arányszámot nézve). Magyarország a negyedik helyet vívta ki az 1956-os Melbourne-i Olimpián. Beszélt arról az aggodalomról amit a játékok alatt mindannyian átéltek, figyelve a magyarországi történeket és a baljós körülmények között is helytálltak. Zsivotzky Gyula a Mező Alapítvány elnöke köszönetet mondott az est szervezőinek, emléklapot és egy herendi vázát ajándékozott a Melbournei Magyar Központnak, melyet Vető Olga vett át. Tar László vette át a szót és bemutatta azokat a Bajnokokat akik Mária bemutatásából kimaradtak.

Ezután, amíg a főétel került az asztalra, egyik másik felsétált a mikrofon elé és elmondta mondanivalóját, élményét. pl. Egy hölgy a vendég csoportból megköszönte a családias fogadtatást és elmondta, hogy a finom sajtos sütemények szép emlékeket idéztek fel, nagymamája jutott az eszébe.

Vacsorát követően Dobor Dezső lépett a mikrofon elé. Kiegészítette az előző bemutatásokból kimaradtak névsorát és egyben felidézte a velük kapcsolatos élményeket is. A közönség nagy tapsal köszönte meg, hogy ötven év után itt melbourne-ben ünnepelhette 1956-os melbourne-i Olimpia élsportolóit akik a világ minden tájáról érkeztek Ausztráliába. Ekkor Dobor Dezső filmbemutatója következett. A vetítés előtt ismertette, hogy hogyan készült az itt bemutatásra kerülő olimpiai film, megköszönve a Melbournei Magyar Központnak és mindenkinek aki hozzájárult és sigített.

A film három részből áll, mi csak egy részét láttuk és gondolom mindenki szeretné teljes egészében látni. A mai ötven évvel idősebb

sportolók mondják el benne élményeiket a melbournei olimpiáról ötven év távlatából, bepillatva, az 1956-os melbourne-i olimpiai játékok versenyeibe. Az emlékeket felkavaró filmet, a közeljövőben teljes változatban, majd DVD lehet megvásárolni.

Amikor a vetítés vége felé járt a felszolgálók hozták a finom édességeket. Az édesség elfogyasztása után Kövesdy András megköszönte mindenkinek, hogy ezen az emlékezesen részt vettek és bejelentette, hogy a Melbourne-i Magyar Központ Vezetősége egy fát ültet, a Szent István Templom melletti emlékparkban, e történelmi nap emlékére. A hivatalos része az estnek a Diszvendégekről készült fényképekkel ért véget. Ezután a feszes asztali beszélgetések megbomlottak és ki-ki kereste a régi ismerőst vagy új barátságok kezdődtek. Egy érdekes eset szemtanúja voltam: láttam Biróné Keleti Ágnes (dr) aki sporttársaival való beszélgetése közben tornamutatvánnyal igazolta, hogy az évek bár elmúltak, de ő még mindig milyen hajlékony és rugalmas.

Az idő már későre járt, Diszvendégeink egy másik nagy napnak néztek elébe. Ballarati út állt előttük ahová vonattal ment a csoport, megnézni ahol az evezős versenyek történtek és hogy milyen is volt az élet az aranyláz idejében itt Ausztráliában. Így a vendégsereg, ki-ki a maga útján, megindult. Búcsúzásokat követően, miután már az utolsó Diszvendég után becsukódott az autóbusz ajtaja, mi (András és én) ottmaradtunk integetve. Még mindig a különös est hatása alatt, magamban gondolva, hogy ismét egy sikeres napot írhatunk be a Melbourne-i Magyar Központ történelemkönyvébe.

Minden elismerés a finom vacsora készítőinek, a kiállítás rendezőinek és mindenkinek aki hozzájárult az est sikeréhez.

Atyimás Erzsébet

Zsivotzky Gyula

A csapat

56 - os Megemlékezés

(Pelle Lajos megemlékező beszéde a cartloni temetőben)

My heart is overflowing with sadness for my homeland, for those who fought and gave their lives, and suffered imprisonment or were deported to the gulags in the Soviet Union, those who suffered discrimination because of their beliefs and the stand that they took for the freedom of our country.

I'm also saddened, as 50 years later it appears that we are still no closer to democracy, to freedom in our homeland as we were than- in 1956.

A half a century ago we fought as one and wrote our name into the history books as a small nation who wanted to shake off the tyranny and the occupation of the Russian empire.

We followed on the example given us by our brotherly nation of Poland who shown us the way in Poznan in the spring of 56 and gave us the inspiration.

I remember clearly the Polish Red Cross hospital convoy of trucks in late October 1956, bringing much needed blood plasma and medicine to the city of Budapest, and the people lining the streets, clapping hands and waving their arms as a sign of welcome to those trucks.

I remember the blood on the streets of Budapest, the flowers on the pavement where a freedom fighter perished and I remember the solidarity, the feeling of togetherness of the nation in those heady days. I remember the burned out tanks, and also the ray of hope in peoples eyes.

The west let us down once more in our history, the promised help did not materialized and we were trampled down once again.

We paid a very heavy price for our bravery. During the fighting officially 2,502 person gave his life, but this figure is said to be

much higher. According to the records 16,700 people were injured one way or an other during the revolution. Officially 352 were executed for participation in the uprising and it is estimated that over a 1,000 was tortured to death. Between twenty-two and twenty-five thousand people was imprisoned or deported and some 200,000 people fled the country, - the cream of the nation.

The Soviet Union poured into Hungary 200,000 troops and 4000 tanks among other war machinery to quell the revolution according to western observers. The Russians paid with 650-700 deaths and 1,540 injured for "liberating us" .

YES WE ARE HERE to honor those who fought and gave their lives, those who suffered imprisonment, those deported and those who suffered discrimination because of their beliefs and the stand they took for the freedom of the country, for the NATION. We are here to remember the PESTI SRÁCOK and the SRÁCOK in other cities around Hungary.

Ladies and gentleman - I ask you to bow your head and remember in silence of those who fought, those who have given their life or fell victim of the retribution that followed.

I ask you to bow your head with respect and think of the heroes, of our martyrs and think of our glorious fight against the tyranny and the sacrifice that a small nation made 50 years ago in 1956.

Thank you
Pelle Lajos

4th of November 2006

Dr Horváth Róbert előadása

Ten years after the suppression of the Hungarian Revolution, the French sociologist Raymond Aron wrote that:

'No EVENT has moved the conscience of the free world as deeply as the Hungarian revolution of 1956. No other event has assumed such equivocal political significance in the space of ten years. This historic moment can best be characterized by the psychoanalytical formula of over-determination, the plurality of meanings inherent in a single act, a single thought.'

This lecture is an attempt to trace some of those meanings, some of the ways that the 'free world' interpreted the events in Budapest and drew conclusions from them. These interpretations were diverse and contradictory, and many of them would have surprised or even angered many participants in the revolution. I should emphasise that I am not making any claims about the ultimate meaning of the Hungarian revolution for its participants and for its heroes and its martyrs. My concern is to demonstrate the international repercussions of the revolution as an

event, and the ways that its meaning has been transformed and contested during the past half century.

Despite the distractions of the Suez crisis and an American presidential election and the Olympic Games, the short-term reaction to the Hungarian uprising demonstrated that those 13 days in Budapest had shaken the world.

That reaction, which combined admiration for the courage of the insurgents and indignation at the brutality and cynicism of the Soviet invasion, was to be measured not only by the resolutions of the UN General Assembly calling for an immediate Soviet withdrawal and UN-supervised elections.

The reaction to the carnage in Budapest also took place on the streets of Western Europe. In West Germany, the 5th of November was declared a 'Day of Mourning, Sorrow and Anger', and crowds gathered in major cities to hear speeches by civic leaders. In West Berlin, demonstrators marched to the Brandenburg gate, where they broke through police lines. On the 7th of November, demonstrators in Paris set fire to

the headquarters of the powerful Communist Party.

One reason for the intensity of this reaction was a widespread sense that what had been crushed in Budapest were the values of the Western democracies. On November 19, the Council of Europe passed a resolution that recalled the last radio broadcast of the freedom fighters that they were going to die for Europe, and declared that:

'Hungary - as other Central and Eastern European countries from the Baltic Sea to the Black Sea - is a part of Europe and ... the free countries represented in the Council of Europe are responsible for the future of the countries which are under Soviet rule and which themselves are part of the European family. It is of the view that Europe's free nations should give a concrete sign of their sympathy for the heroic Hungarian nation which is fighting for freedom, national existence and Christian traditions.'

If many Europeans saw the Hungarian freedom fighters as defenders of European values, many Americans saw them as the embodiment of the ideals of their own revolution. In December 1956, in his human rights day message, President Eisenhower declared that:

'the human spirit knows, as Thomas Jefferson said, that God who gave us life, gave us liberty at the same time. The courage and sacrifices of the Hungarian people have consecrated that spirit anew.'

It was a judgment shared by *Time* magazine, which proclaimed the Hungarian freedom fighter its 'man of the year' for 1956. The accompanying essay credited the Hungarian freedom fighter with destroying the Orwellian fantasy 'that a whole generation could be taught to believe that wrong was right, or could be emptied of all integrity and curiosity.' The freedom fighter's greatest triumph, it concluded, was moral:

'he demonstrated the profound and needful truth that humanity is not necessarily forever bound and gagged by modern terrorist political techniques. Thus he gave to millions, and specifically to the youth of Eastern Europe, the hope for a foreseeable end to the long night of Communist dictatorship.'

And a similar judgment was reached by the French journal *Esprit*, which stated in an unsigned editorial that:

'The uprising has been smashed, but not the truth revolution, that which springs from the hearts of workers, peasants and writers. Our shared captivity has ended. A deeper communion has been born between us and the people of Eastern Europe.'

That communion seemed only to be

strengthened during the ensuing years. In June 1958, the execution of Imre Nagy provoked a new wave of global protest. Pietro Nenni, the Italian socialist party leader, observed that instead of amnesties, 'it was executions that were announced. They have reopened old wounds and poured into them the salt of hate.' In Copenhagen, demonstrators smashed the windows of the Soviet embassy. In Zurich, students erected a massive cross, engraved with the names of Nagy and Maleter, on a raft anchored on the Limmat River. Even the French communist theoretician Henri Lefebvre felt compelled to denounce 'the cancer that had attacked the socialist revolution, the cynicism, and the baseness.' Until the early 1960s, this spirit of outrage was kept alive at the United Nations, where a special representative, Sir Leslie Munro of New Zealand, was entrusted with obtaining the implementation of the General Assembly's demands for free elections and the respect of human rights in Hungary.

But during the 1960s, this indignation quickly dissipated. The revolution that had 'moved the conscience of the world' became the forgotten revolution, almost a taboo subject. In 1976, on the twentieth anniversary of the revolution, the French philosopher Claude Lefort told a commemorative conference in Paris that:

'Initially, [the Hungarian Revolution] was in everyone's vision. Yet the tumult it created in hearts and minds was brief. Afterward people preferred not to think any longer about these events. Of course, traces of it remained and, for some, painful wounds; but most often these traces were conveniently forgotten.'

That silence extended to the Western political establishment. In the election debate of October 1976, US President Gerald Ford had nothing to say about the 20th anniversary of the revolution that had been crushed by Soviet tanks, but he did make the astounding claim that 'there is no Soviet domination of Eastern Europe and there never will be under a Ford Administration.'

The most obvious reason for this amnesia about 1956 was the political inconsistency and the guilty conscience of the West. The revolution had dramatised the powerlessness of the Cold Warriors in the Eisenhower administration who had spoken so vehemently of the need to end the Truman administration's policy of containment, and to start rolling-back communism, and achieve the liberation of the 'captive peoples' of Eastern Europe. But at the very moment when such a liberation seemed possible, the administration became astonishingly passive, repeatedly disavowing any responsibility for the fate of East Europeans who rose up against Soviet totalitarianism, whilst reassuring the Kremlin that the US did not envisage Hungary as an al-

ly. Such public statements, as Henry Kissinger has pointed out, 'ended up creating incentives that were quite the opposite of what the Eisenhower administration had intended.'

They also contrasted with the recklessness of some broadcasters of the Hungarian service of Radio Free Europe, who raised false hopes and vilified Imre Nagy at a time when sober reporting and caution should have been the order of the day.

And for Britain's conservatives and France's socialists, there was the no less problematic matter of the contribution of their intervention in Suez to distracting world attention from the carnage in Budapest. If the Hungarian Revolution was a disaster for the Soviet Union, it was hardly the finest hour of Western diplomacy.

Nor did the mainstream of the Western left treasure the memory of the workers councils that had given such a radical complexion to the revolution. For many Western leftists, the Hungarian revolution shattered carefully-nurtured illusions about Soviet-style socialism. By 1956, after all the revelations during the years between the Kravchenko trial and Khrushchev's secret speech, it had become difficult to deny that Soviet-style communist regimes were extremely repressive, but it was the workers on the streets of Budapest who refuted the myth that the vast majority of the working masses saw those regimes as defenders of their interests. Many communists and fellow travellers, who were accustomed to speak in the name of the working masses, suddenly had to face the fact that they spoke for no one but themselves.

For both Western policymakers and for their radical critics, the Hungarian Revolution was a moment that revealed the shortcomings of their own assumptions, and which raised the question of their own complicity in the ensuing tragedy. It was, in short, a moment of ignominy, an unpleasant memory that few participants felt the need to dwell upon.

And if the memory of Western indecision and incompetence in 1956 was not reason enough for silence, the development of détente with the Soviet bloc offered a further incentive for forgetting. Barely two years after the suppression of the uprising, Harold Macmillan made the first visit by a British Prime Minister to the Soviet Union since the Second World War; and within three years, Eisenhower and Khrushchev were inaugurating détente at Camp David. Needless to say, there was a close correlation between the progress of this rapprochement and the reticence of Western leaders to recall what had transpired in Hungary in 1956.

The legacy of the revolution was also obscured by the Janus-faced nature of the Kadar regime. On the one hand, many of the leaders

of the revolution were executed between 1956 and 1958, and so there was no living circle of revolutionary leaders to uphold and to restate what the revolution stood for. On the other, the amnesty of 1963 and the relative moderation of the Kadar regime meant that many other surviving participants in the revolution were integrated into public life, and did not become part of the dissident milieu. There were those such as Bela Kovacs, the former leader of the Smallholders' Party, who in 1959 announced his support of the Kadar regime. Of course, there were also non-communist politicians such as the former-Minister of State Istvan Bibo, who was to make such an important contribution to the Hungarian intelligentsia's understanding of the meaning of the revolution; and there were children of the revolution like Laszlo Rajk, the son of the show trial victim, who was to become one of the most influential dissidents of the 1970s. But neither Bibo nor Rajk were subjected to the kind of persecution that transformed intellectuals like Vaclav Havel and Andrei Sakharov into international celebrities. For Hungarian intellectuals, the 'Velvet Revolution' of 1989 was preceded by what Miklos Haraszti called the 'Velvet Prison,' a combination of cooptation and the mildest coercion in the Warsaw Pact. In that Velvet Prison, the memory of 1956 continued to smoulder, but it never burned brightly enough to focus international attention on the Hungarian Revolution until the reburial of Imre Nagy in 1989.

And finally, the complexity and the ambivalence of the revolution, and the fact that it was suppressed before it established enduring political structures, meant that its ultimate meaning was not easy to define. The crucial role played by reform communists, both Imre Nagy's entourage and the intellectuals of the Petöfi Circle, was sufficiently prominent to diminish the enthusiasm of many of the West's Cold Warriors. At the same time, the restoration of a multi-party system, and the role of non-socialist political actors like Cardinal Mindszenty and the likelihood of a return to capitalism, served to alienate many socialists.

On a more typological level, for many Western observers, the acts of the Hungarian Revolution simply did not conform to their notion of a modern revolution, shaped by Marxist interpretations of the French and Russian Revolutions. For them, revolution entailed class conflict and political terror; the Hungarian revolution, with its emphasis on individual and national freedom, seemed almost anachronistic. The perplexity of Western Left-wing intellectuals in the face of the Hungarian Revolution contrasts with their enthusiasm several years later for the Cuban Revolution, a revolution whose violence accorded much more closely with the Jacobin-Leninist tradition. Whilst Kadar's Budapest languished under Soviet control, Castro's Havana became a magnet for Western political tourists, fellow travellers like Jean-Paul Sartre and Simone

de Beauvoir, who celebrated 'the happiness attained by violence' and Che Guevara as 'the most complete human being of our age.' Both Sartre and de Beauvoir were shaken by the Soviet invasion of Hungary, but they did not see the Hungarian revolution itself in positive terms as a revolutionary model to be emulated.

The rise of the third world was another factor in the consignment of the Hungarian Revolution to oblivion. From the moment of the Anglo-French invasion of Egypt, influential third world states had resented the Hungarian crisis as a distraction from the contest between European imperial powers and liberation movements in Asia and Africa. This position was exemplified by Nehru's India, which abstained from the General Assembly resolution on Hungary. In an astonishing feat of logic, Nehru claimed that the resolution's call for free elections supervised by the United Nations was a violation of Hungary's sovereignty. Shortly afterwards, he paid homage to the Soviet Union as a force for peace in world affairs. And during the 1960s, the progress of decolonization swelled the ranks of third world states in the General Assembly, states like the Ghana of Kwame Nkrumah, who was a vocal critic of the continuing presence of the Hungarian question on the UN's agenda.

Nevertheless, the revolution had global consequences. On the level of party politics, the freedom fighters in the streets of Budapest dealt a serious blow to the prospects of West European communist parties at a crucial juncture in postwar history, an era in which the European major powers were in decline, but the European project was still in its infancy. In Denmark, the communist party effectively ceased to exist, after its entire leadership renounced it and established a new 'Socialist People's Party.' In Britain, the Communist Party was abandoned by 7,000 members, almost a fifth of its total. In France, the Communist Party vote fell from 26% of the electorate in early 1956 to 19% in the 1958 elections.

The political prospects of the communist parties were further undermined by the revolution's impact on Europe's socialist parties. Since the 1930s, moderate socialists had been tempted by the idea of the 'Popular Front,' the idea that socialist and communist parties in the West had to work together to gain political power, regardless of their fundamental differences on questions of political freedom. But this rapprochement was obstructed by the spectacle of communist parties celebrating the crushing of the Hungarian revolution as a victory for the working class. Even the Italian communist party leader Togliatti had defended the carnage in Budapest as a 'necessity, if a hard one,' a verdict that led the Socialist Party leader Pietro Nenni to cut all ties. The result was that the major West European communist parties were condemned to the political wilderness from 1956 until the late 1960s.

The revolution also provoked a breakdown in the communist parties' relations with intellectuals. On the one hand, there were a host of important intellectuals who left the communist party as a result of the suppression of the Revolution. This exodus deprived communist parties not only of the prestige attached to prominent thinkers, but also of their ideas and their creativity. After 1956, communism in the West became the cause of apparatchiks and time-servers. Many of those who left the party in 1956 – François Furet and E.P. Thompson are the exemplary cases – were to have a profound impact upon the intellectual life of the West, but not in the service of communism.

No less important was the impact of the Hungarian revolution on the 'fellow travellers,' those left-wing intellectuals who had never joined the communist party, but had become outspoken defenders of the Soviet regime. The most prominent was Jean-Paul Sartre, who as recently as 1954 had declared on his return from a visit to Moscow that the Soviet Union was the country with the most freedom in the world. That conviction did not survive the Hungarian uprising. On the 9th of November, Sartre broke with the Communist party in an interview in the magazine *L'Express*. And he was to elaborate his position in the long essay, 'The Ghost of Stalin.'

In the final analysis, the rupture between intellectuals like Sartre and the Soviet Union was to be crucial for the rise of the 'New Left,' a new wave of Marxist activists who were no longer constrained by subordination to the Kremlin. According to the influential sociologist Donald MacRae:

'The 1956 Hungarian Revolution meant the liberation of Marxism. It was no longer tied to Bolshevik orthodoxy and Stalinism. The way was paved for the rediscovery of the young Marx and of Gramsci, the great cult hero of the new left.'

The New Left also kindled enthusiasm for various tropical revolutions and helped to incite the student revolts of 1968. Ironically, the result was a widening of the gulf between Western intellectuals and those behind the Iron Curtain, where Marxism and the very idea of revolution were regarded with increasing skepticism in dissident circles.

But this '1956 generation' of New Leftists was to make its own unique contribution to the final years of the Cold War and its aftermath. In April 1980, E.P. Thompson, who was sometimes criticized for his 'cult of 1956', established an influential peace organization called European Nuclear Disarmament, or END. Unlike communist-dominated fronts like CND, END earned the

hostility of the Soviet Union by developing contacts with unofficial voices behind the iron curtain, including the 'Hungarian Peace Group for Dialogue.' On one level, this effort reflected END's concern with refuting claims that its members were Soviet stooges, but it was also influenced by Thompson's sense of solidarity with the revolutionaries of 1956. The result was an often acrimonious debate between East European dissidents and Western pacifists about the relationship between human rights and international peace. This controversy spilled over into the British Labour Party, and it was one of the sources of the 'ethical foreign policy' that was unveiled after the election of Tony Blair in 1997.

But the short-term impact of the Hungarian Revolution on Western diplomacy had little to do with the promotion of human rights. For all the panegyrics to the heroism of the freedom fighters, many realists in the corridors of power in the West saw the Hungarian revolution as a catastrophe that demonstrated the irresponsibility of rhetoric about liberating Eastern Europe from Soviet domination. The tone was set by NATO's Secretary-General, Paul-Henri Spaak, who denigrated the uprising as 'the collective suicide of a whole people.' Soon afterwards, Willy Brandt, the future architect of *Ostpolitik*, was quoted in the *Frankfurt Allgemeine Zeitung* as advocating a 'careful reappraisal of our policies toward the East.'

The results of this soul-searching were twofold. On the one hand, the Eisenhower administration put an end to the rhetoric about liberation and the rollback of communism. On the other, the Western democracies demonstrated an increasing readiness to negotiate with the Soviets the interests of peace in Europe. If the Hungarian revolution was a challenge to the Yalta order, its medium-term result was to confirm the division of Europe. This rapprochement reached its high-water mark during the 1970s, when the Cold War seemed to wither under the impact of US-Soviet détente, West Germany's *Ostpolitik*, and the Helsinki Process. For the diplomacy of détente, the memory of 1956 served as a reminder of the limits of the possible.

The extent of the shift in Western policy since the Eisenhower era became clear in late 1975 when a state department official named Helmut Sonnenfeldt told a meeting of US ambassadors that the 'unnatural relationship' between Eastern Europe and the Soviet Union was dangerous because it threatened to explode into World War 3. The United States, he argued, should foster a more 'organic' relationship between Moscow and its European satellites. He proceeded to praise the Kadar regime

for finding ways acceptable to the Soviet Union to 'develop Hungarian roots and the natural aspirations of the people...' Such attitudes were particularly prevalent amongst West European leaders like French president Giscard d'Estaing, who in 1977 criticised Jimmy Carter's new emphasis on human rights. Such a policy, he warned, was raising false hopes behind the Iron Curtain, and might provoke another Hungarian-style revolution, leaving the West unable to do anything but offer visas to the victims of the next Soviet onslaught.

But there was a contrary interpretation of 1956, which developed in the right-wing of the US Republican party and amongst the anti-communist members of the Democratic Party who became known as neoconservatives. Critical of the course of détente, these figures regarded the failure of the West to support the Hungarian freedom fighters in 1956 as act of betrayal. In the 1964 presidential election campaign, the Republican candidate Barry Goldwater declared to an audience in Middletown, Ohio that:

'We must offer a helping hand, like we promised in Hungary, and unfortunately did not go through with.' This reflection provoked derision and alarm in the West European press, but Goldwater's shame over US conduct in 1956 was shared by anti-communist members of the Democratic Party, such as Jeane Kirkpatrick, the neoconservative intellectual who served as the Reagan administration's UN ambassador. In a 1983 interview with George Urban, Kirkpatrick recalled that she felt despair at Western inaction during the suppression of the uprising, and had no reservations about declaring that: 'Yes, I would have given assistance to the Hungarian Revolution...'

In the political rhetoric of the Reagan Administration, few concepts were as important as notion of the 'freedom fighter,' which embraced a diverse group of combatants. The supposed lineage that connected these insurgents and the freedom fighters of 1956 was asserted by Reagan himself, who invoked the memory of the Hungarian revolution at a briefing for supporters of US assistance to the Nicaraguan contras. Reagan recalled that:

'I don't think there's anyone in this room who can forget the freedom fighters of 30 years ago. Who among us doesn't remember November 1956 and that last radio message from Budapest. "Civilized people of the world, in the name of liberty and solidarity, we are asking you to help. Our ship is sinking, the light vanishes..." That tragic plea could not be answered. That was when the tanks rolled down the streets - the Soviet tanks - in Hungary and crushed that revolution. Now we have the chance to answer a similar plea.'

Later that year, Reagan marked the thirtieth anniversary of the revolution with a proclamation for 'National Hungarian Freedom Fighters Day' that defined the revolution's motivations as 'humanity's universal longings to live, worship, and work in peace and to determine one's own destiny.'

In the aftermath of September 11, this kind of universalism became the hallmark of political rhetoric of the current, conservative US administration. When George W. Bush visited Hungary earlier this year, he affirmed his own debt to the Hungarian revolution. 'We've learned from your example,' he declared, 'and we resolve that when people stand up for their freedom, America will stand with them.' He proceeded to draw an explicit parallel between the Hungarian revolution and events in Iraq, claiming that 'Prime Minister Maliki is committed to the democratic ideals that also inspired Hungarian patriots in 1956 and 1989.' This parallel is debatable on many levels. If the Hungarian insurgents toppled Budapest's Stalin statue entirely by their own efforts, the fall of Saddam's statue in Baghdad was made possible by the US invasion and spoiled by the intervention of a US marine brandishing the stars and stripes.

What is certain is that Bush's rhetoric testifies to a growing consensus that the Hungarian revolution was a landmark in the history of modern freedom. When Raymond Aron described the Hungarian Revolution as the world's first anti-totalitarian revolution, he faced ridicule for an assertion based upon faith, not upon fact. But there was no laughter coming from dissidents behind the Iron Curtain, for whom the Hungarian revolution had demonstrated the vulnerability of apparently omnipotent states. In 1986, the anti-totalitarian character of the revolution was taken for granted by 122 dissidents in Budapest, East Berlin, Prague and Warsaw, who signed a declaration on the 30th anniversary of the uprising in which they affirmed that 'the tradition and the experience of the Hungarian revolution of 1956 remain our common heritage and inspiration.' And that common heritage was to play a vital role in the preparation for, and in the course of the revolutions of 1989. On the level on symbols, on the level of strategy, on the level of programmes, those revolutions drew upon both the

example and upon the lessons of 1956. In the aftermath of those revolutions, the significance of 1956 stands out in clear relief. It was not only the beginning of the end of modern totalitarianism, but a reminder of the persistence of the human yearning for political freedom in the most oppressive conditions.

Monday, October 16.

House of Representatives—Hansard

PRIVATE MEMBERS' BUSINESS **Fiftieth Anniversary of the Hungarian Revolution**

Mr SOMLYAY (Fairfax) (1.01 pm)—I move:
That the House:

(1) commends the people of Hungary as they mark the 50th anniversary of the 1956 Hungarian Revolution, which set the stage for the ultimate

collapse of communism in 1989 throughout Central and Eastern Europe, including Hungary, and two years later in the Soviet Union itself; (2) expresses condolences to the people of Hungary for those who lost their lives fighting for the cause of Hungarian freedom and independence in 1956, as well as for those individuals executed by the Soviet and Hungarian communist authorities in the five years following the Revolution, including Prime Minister Imre Nagy;

- (3) welcomes the changes that have taken place in Hungary since 1989, believing that Hungary's integration into NATO and the European Union, together with similar developments in the neighbouring countries, will ensure peace, stability, and understanding among the great peoples of the Carpathian Basin;
- (4) reaffirms the friendship and cooperative relations between the governments of Hungary and Australia and between the Hungarian and Australian people; and
- (5) recognises the contribution of people of Hungarian origin to this nation.

It is my great pleasure and honour to move this motion today, and I am pleased that my jet-lagged colleague Michael Danby, the member for Melbourne Ports, is going to second the motion. This motion mirrors a similar motion debated in the US congress earlier this year. I recommend that people read Mr Danby's article in last week's *Financial Review* and also the *Hansard* record of Prime Minister Menzies and Dr Evatt's responses in 1956 to get a proper historical context. I acknowledge all members of the Hungarian community present in the gallery, many of whom have travelled a long way to be here today. I know that my friend Laci Kovassy has travelled down from Noosa. As the motion indicates, the people of Hungary and Hungarians everywhere are commemorating the 50th anniversary of the 1956 Hungarian Revolution. Last week, the member for Melbourne Ports and I attended a special commemoration ceremony in Budapest organised by the Hungarian parliament which involved tributes by 21 speakers representing parliaments around the world. Following the ceremony in parliament all participants travelled by bus to a wreathlaying ceremony at the national memorial. Delegations laid a wreath at the memorial and on two graves: firstly, on the grave of former president Imre Nagy—the heroic leader of the revolution, who was executed by the communist regime—and, secondly, on the grave of the unknown heroes. As we lined up to lay the wreaths, we took an emotional walk past scores of graves and headstones depicting dates of death in the years immediately following 1956. It is estimated that over 2,500 Hungarians lost their lives in the revolution. They became martyrs in the cause of democracy and freedom. A further 1,200 Hungarians were executed by the postconflict communist government. The events of 1956 are well documented, and time does not permit me to go through the chronology of events of the revolution. Two hundred thousand Hungarians escaped the country—and probable imprisonment and possible execution—as refugees to be resettled in host nations worldwide. Australia agreed to accept 14,000 Hungarian refugees, a most generous

humanitarian response. The people were the second wave of Hungarian refugees from communism to migrate to Australia. My own family was part of the first wave that escaped communism in Hungary in 1948 and came to Australia on the USS *General Harry Taylor*, one of the many wartime vessels used to transport refugees from Europe to other places in the world. One of my earliest recollections as an infant is of being inside a refugee camp in Italy looking at the outside world through a barbed wire fence. My family was one of the thousands from the first wave of refugees who settled in Australia before 1956.

1956 was a significant year in Australia. It was the year of the Melbourne Olympics. It was the year when television was introduced. That was an era when news came to people via print or radio. As a 10-year-old child in 1956, I remember the impact on Hungarians in Australia of events in Budapest in October. There was an air of joy, excitement and anticipation as many people prepared themselves, some to return to Hungary to join those who stayed to rebuild their nation. That joy and anticipation turned to despair and disappointment. Instead of Hungarians returning, as I said earlier, Australia indeed resettled some additional 14,000 refugees of the second wave, after the Soviet repression of the brave and courageous revolt. In 1956 the world of communications was different from 2006. For Australians, the only visual media in relation to international events was the film news in movie theatres before the showing of the feature film. I remember vividly sitting in a theatre in Sydney with my mother as tears rolled down her face as we watched the film of the Soviet tanks rolling back into Budapest, the city she loved passionately. Hungarians in Australia were angry with the West for not intervening. The people of Hungary felt betrayed. I know the Hungarians in Australia felt betrayed and felt, as a consequence, that many sacrifices had been in vain.

There are about 23,000 Hungary-born people in Australia. There were two major waves of Hungarian migrants, post World War II and in 1956. It is my pleasure, on behalf of the parliament, to convey our warm wishes to the people of Hungary

Ifjúsági Szövetkezet Igazgatói Beszámoló 2005-2006 évre

A múlt év nagyon mozgalmas volt az igazgatók számára és a

Rendezvényeink a következők voltak;

- Dömsödi Farkas Bálint /Biszák Júlia művészek Jótékonyági Koncertje, (erről video is készült ha valakit érdekel, a gyűlés után kapható az ára \$20.00)
- Kaczor Ferenc koncert
- Mikulás Piknik, a Cserkészek és a Tánccsoport közreműködésével
- Az idei Nótadélutánon emlékeztünk meg az épületünk 25. évfordulójáról.

A Szövetkezetekkel való Közös rendez-vényeink pedig a következők voltak;

Amint tudjuk Központunk egyik haláláig oszlopos tagja Polgár Lajos elhunyt. Tiszteletből a halottitort a Központ rendezte, és emlékére fát ültettünk az Emlékműt övező parkban .

Clare Birgin, Magyarországon, Ausztráliát képviselő nagykövet fogadása.

Főtiszteletű Tőkés László vacsorával egybekötött fogadása Társadalmi Klubban.

Szilveszteriből közel 500 személy részvételével.

Gulyás és Halászlé verseny, bevétele az ifjúság kultúraismertetésére lesz fordítva

István a Király rock-opera előadásának 10. évfordulójára találkozó melyen Quittner János és legtöbb szereplő jelen volt.

Hungarofest március 4-5-6.-án aminek tervezése már a múlt évben megkezdődött, az előkészületek a termék át varázsolására, viszont egy héttel az esemény előtt. A szakszerű kiállítás ez alkalommal a következő héten is megtekinthető volt, az érdeklődők számára. A műsorhoz az előadók nagyrésze ez alkalommal is díjtalanul szerepelt. A falusi udvart ábrázoló színpal, gondolom mindenkinek elnyerte tetszését, amit az MHBK vezetősége a Központnak ajándékozott. Hálás köszönet nekik érte.

A Márciusi ünnepélyt Szabó Marika rendezte, a Magyar Nyelv Iskola hozzájárulásával.

Szent István Ünnepélyt a Központ megbízásából, Bagin Livia rendezte.

Pető Gábor Katolikus lelkész érkezése és a Szent István Bálon való fogadása a Regnum Egyházközség vezetőivel.

Az idén volt 10 éves évfordulója a Finta házaspár Gondnoki teendőjének amit szűk körben ünnepeltünk meg, és ittunk az egészségükre.

Múlt évben megalakult egy szervező bizottság 1956-2006-os emlékév rendezvény-sorozat és annak anyagi háttére biztosítására, amiben a Központ vezetősége is nagy számban

részt vett. Ebből kifolyólag több rendezvény is volt, a termeinket és amire csak szükség volt költségmentesen bocsájtottuk rendelkezésre.

Az első ezekből ami rendezésre került a 1956-2006 piknik volt. Később az 1956-2006 os ebéd.

Október 21.-én Díszvacsera amin 300 személy vett részt.

Október 22.-én két részes októberi ünnepély ami szenzációs sikert aratott, egyéni szereplőkkel, és Quittner János által rendezett PRO PATRIA- PRO LIBERTATE rock- ballada bemutatásával.

Október 23. -án a gyertyafényes Vigil-re emléktáblát helyeztünk el az Emlékműre, amit Zágon Lajos tervezett az igazgatóság felkérésére, az 1956os Forradalom emlékére.

Rákövetkező héten október 29.-én a Federation Square-en nagyszabású rendezvényen vettünk részt, ahova minden amire szükség volt díjtalanul kölcsönöztünk. A Public Liability is a Központ biztosítása alatt díjtalan volt erre az alkalomra.

November 20.-án a Központ vendégül látott egy vacsora keretén belül 60 főt, olimpiakonok illetve kíséretét. Vacsora előtt megtekintették a Szent István Templomot és az Hősi Emlékműt megkoszorúzták.

Mindezekenkívül, a háznál javításokat végeztünk: wc kagylókat cseréltünk, s vízcsapokat javítottunk Szabó Gyulával

Az Ifjúsági épület tetőt Sárkány Sándor Atyimás Emil festették, a festék Sárkány Sándor ajándéka.

Konyhánkban; az elavult tűzhelyt javítottuk sok pénzzel és kevés sikerrel. A Koronához külön villany és gázóra lett beszerelve konfliktusok elkerülése végett. Vető Tibor 8 darab kerek asztalt készített.

Kocsiparkoló burkolatának javítása ami 60,000 dollárba került. A Magyar Ház Szövetkezet 30,000, az Ifjúsági Szövetkezet és Regnum Szövetkezet 10,000- 10,000 dollárral járult hozzá.

Kerítés felhúzása 5,050 dollár a közös bevételből lett kifizetve.

Az épület és berendezés elavulása és a közösség támogatásának hiánya miatt, az év folyamán komolyan foglalkoztunk a termünk hosszúlejáratú kiadásával. Több gyűlésen tervezgettünk és próbáltunk megoldást találni. Így a Korona bérlőivel is tárgyalásokat folytattunk az Ő felkérésükre, valamelyik terem bérbeadása miatt. Mivel az árban nem tudtunk megegyezni, a Cserkészek beleegyezésével a vendéglő kibővítése mellett döntöttek. Ezért cserébe a Cserkészek, az Ifjúsági terem ingyen használatát kapták anyáknapi, és apáknapi ebédeik megtartására. Szomorú, de mind ez hiába, mert a Korona bérlői az év végével kiakarnak lépni a kontraktból és így az étterem

sorsa kérdéses.

Azonkívüli tevékenységek:

Kalács munkanapok minden hónap első szombatján Vető Tibor/Bakos János vezetésével. Nagyon sok munka meglett már csinálva, de még ugyanannyi vár megoldásra, amire segítséget várunk. Elkészült többek között a

- Megkezdődött a volt szennyvíztároló kiürítése, átalakítása.
- Kinti hirdetőtábla készült
- Emlékmű felújítva, a vízmedence helyét fehér kavicsal betöltve.

A Központ történetéről video készül, reméljük hamarosan kész lesz Bálint Kálmán/Csernátóy Laci és mások hozzájárulásával.

Figyelmükbe ajánljuk a Központ Híridőjét akinek még nem jár, az most rendelje meg Kövesdy Éva főszerkesztőnél. Az ára igen csekély, csak a postaköltség, de adományt örömmel elfogadunk. Minden ami fontos ebben a lapban megjelenik, sőt ha valami mondanivalójuk van, vagy érdekesség azt is szívesen leközöljük.

A biztosító figyelmeztetésére a Spastic Otthon összekötő járda le lett betonozva, az ő költségükre.

Hamár itt tartunk amint látjuk a „freeway” építése elért a bejáratunkig. Január elején a Központhoz vezető út fel lesz bontva a Boronia út szélesítése miatt. Amíg a munkálatok tartanak ideig-lenes bejáratunk a Spastic Otthon bejáráján keresztül lesz. Igéretet kaptunk, hogy a munkálatokat gyorsan befejezik, és jelzőtáblákat biztosítanak a biztonságos közlekedéshez.

Legközelebbi rendezvényeink:

A Mikulás Piknik kérjük, hogy támogassák, hívják el erre az alkalomra családtagjaikat, barátait. Aki tud hozzon egy tál háziüteményt eladásra.

A Szilveszteri bálra ez alkalommal fellehet venni a jegyeket. A Szilveszteri Bálra még lehet helyet kapni.

Nefeledjük a Gyertyafényes Est vasárnap este, december 17.-én. A Szilveszteri bálra ez alkalommal kérjük vegyék fel a jegyeket, a bálon jegypénztár nem lesz.

Jövőbeni terveink:

Szeretnénk felújítani az Ifjúsági konyhát, coolroom-ot, raktárat, emelőköt csináltatni, hogy a termünk kívánatosabb legyen a bérlők, illetve saját számunkra.

Rendezvény terveink a szokásoson kívül; Biszák Júlia rendezésében ”Eszterlánc” gyermekműsor

A Szövetkezet alakulásának 30.-ik évforduló-jának megünneplése.

A múltban sikeres ”Divatbemutató” megisméltése.

Reméljük számíthatunk a jövőbeni támogató-ságukra, köszönet minden segítőnek, akik bármilyen formában könnyítették munkánkat és támogatták rendezvényeinket. Köszönjük.

Magyar Ház Szövetkezet 2006.- évi beszámolója

Az elmúlt évben a Magyar Ház Szövetkezet a felsorolt rendezvények megrendezésében vett részt:

Novemberben találkoztunk Dobor Dezsővel, aki az 1956-os olimpián résztvevőkről készített dokumentum filmet.

2005. november 15 – Főtiszteletű dr Tőkés Lászlót láttuk vendégül ahol a vacsora után rövid ismertetőt adott az Erdélyi magyarok helyzetéről

2005. November 27 – Szalai Antal koncert december 31.-én – Szilveszteri bál december 29.-én – Hetedik Gulyás és Halászlé főzési versenyt rendeztük.

Február 9.-én Claire Birgin, Magyarországi Ausztrál nagykövet látogatott a Központba. március 3-tól 5-ig– sikeres Hungarofestet. március 19.-én Márciusi Ünnepe, előtte koszorúzás a Hősi Emlékműnél.

május 6 – munka nap

május 21– többen képviseltük a Központot Világos István rendezésében Fülöp Tibor kiállításon

június 6 – munka nap

július 1 – munka nap

augusztus 19.-én Szent István bál

augusztus 27.-i ünnepély Bagin Livia rendezésében.

szeptember 2 – munka nap

1956-os forradalom 50.-ik évfordulójának megemlékezési műsor sorozata

november 7.-én részt vettem a VMSz-ről szóló megbeszélésen.

november 20 ünnepélyes fogadás, az 1956-os melbourne-i olimpiáson résztvett, magyar olimpiakonok részére.

A Magyar Központ honlapja is beindult. Ez költséges, de rendkívül fontos mert manapság már minden az interneten keresztül megy. Sokan nézik honlapunkat Ausztráliában

is meg magyarországon is.

Nagy költség volt kocsiparkoló megjavítása amit Vető Tibor vezetett le.

Jövő év márciusban Magyarországról a Bolyai János Honvéd Alapítványajándéka a Központnak Damjanich János mellszobra. Ez év augusztusban Magyarországon több alkalommal találkoztunk a alapítvány tagjaival ennek szervezésében.

A Magyar Központ Híradója tízennégy éve minden hónapban megjelenik a Központ híreivel. A Híradó főcélja a Központról adni információt. Köszönettel tartozunk az szerkesztőbizottságnak Atyimás Erzsébetnek és Kövesdy Évának.

Az igazgatók nevében különösen szeretném megköszönni Faith Ferenc munkáját, szintén a Finta házaspárnak, Erzsébet és Zoltán munkájukat és türelmüket.

Ezentúl, köszönetet mondunk azoknak az igazgatóknak akik aktívan részt vettek a Csúcs munkájában. És szintén köszönjük a részvényesek és nem részvényesek támogatását az év folyamán.

Kövesdy András

2006 december 3 **MIKULÁS PIKNIK** az Ifjúsági és Kultúrális Szövetkezet rendezésében.

A borús reggel ellenére az ég kitisztult mire, a friss levegőt óhajtó vendégek, megérkeztek a melbournei Magyar Központ árnyas parkjába. Az elsőnek érkezők mindig a szerencsések, „mivel ki korán kel aranyat lel”, mert kiválaszhatják a nekik megfelelő legjobb helyet. Lassan megtelt a szent István ökumenikus templom körül a park, mint a tavaszi rét a virágokkal. Zeneszó és inycsiklandozó illatok mellett barátokat, ismerősöket üdvözölve megindult a tere-ferre. Úgy látszik, hogy az illatok nagy befojással hatnak érzékszerveinkre, mert már 11 óra után jöttek az éhes kérdezők, mikor lesz kész az ebéd? A Gulyás Szabó Gyuri módra, Rántott csirke Sülly Eta módra, Sertéssült Vető Olga módra és Lángos Kinai pék módra.

Ebéd befejeztével, Burai Gyuszi hívására, összegyűlt a gyereksereg és megkezdődtek a versenyek. A szülők és nagyszülők izgatottan nézték a gyerekhadat és mindannyian várták csemetéik győzelmét. A versenyek mindig nagyon népszerűek, a gyerekek és a felnőttek részére egyaránt.

A versenyek után megszólalt Toldi Bianca csengő hangja, egy Mikulás énekekkel jelezve, hogy nemsokára jön a Mikulásbácsi. Megérkezve segítségével körbefonva a Mikulásbácsi elfoglalta karosszékét és a gyerekhad már alig várta, hogy sorra kerüljön és megtudja, hogy milyen ajándékot hozott a Mikulás. A kicsik számára azért még mindig boldogság az ajándék, még ebben a nagy jólétben is, mert nagy örömmel mutatták, a kapott ajándékokat, családjaiknak és ismerőseiknek Milyen jó gyerekek lenni!- vagy Milyen jó lenne gyerekek lenni!

A MAGYAR NYELVISKOLA

örömmel várja a magyar nyelv iránt érdeklődő
gyermeket és felnőtteket

a Magyar Központ épületében

760 Boronia Road Wantirna

szombaton de. 9.30-tól 12.15ig

és péntek este (ha van elég jelentkező) 6.00-tól 8.30ig

A gyermekekkel óvodás kortól az érettségi vizsgáig
foglalkozunk.

Beiratkozás: 2007. február 3-án 9.30-12.15 között.

További információt ad:

Szabó Marika

Telefon: 9870 8768

Email: mariaszabo@optusnet.com.au

A Magyar Köztársaság melbournei Konzulátusa

Világos István tb. Konzul vezetésével működik.

Félfogadás

Hétfő du. 1 és 5 között

Szerda és csütörtök de. 10 és du 2 óra között.

Cím: 123 St. Georges Road, North Fitzroy, Vic
3068

Telefon: (03) 9486 3397 Fax:(03) 9830 0952

A

Duna Tévé december 7-én,
csütörtökön, magyar idő szerint
20.40-kor sugároz egy 55 perces
összeállítást a magyar olimpia-
konok ausztráliai útjáról.

Lángos volt az utolsó az étlapon és amikor elfogyott következett a sorsolás. Nyeremény tárgyak a következők voltak: fűszeres, szalámis, boros vegyes kosár, 2,5 kg „otthoni” sonka, gyümölcs tálkák, pezsgő és egy 12 kilógramos görögdinnye.

Köszönjük a sikeres napot az előkészítőknak, a bevásárlóknak, a gulyásfőzőknak, a többi ételkészítőknak, az étel kiadagolóknak, a lángos készítőknak, a tombola jegyek árusainak, az mosogatóknak és takarítóknak. Köszönet a Cserkészeknek a sütemény és kávé eladóinak, és a Központ Népitáncsoportnak az ital árusításért és a kellemes zene szolgáltatásért és utoljára de nem utolsósorban a MIKULÁSBÁCSINAK és segédjeinek, hogy ellátogattak a melbournei Magyar Központba.

Köszönjük mindenkinek aki eljött.

Atyimás Erzsébet

A Magyar Központban működő csoportok

Ausztráliai Erdélyi Magyar Szövetség

Elnök: Pelle Lajos
tel: 9486 3670:
email: loupelle@alphalink.com.au

Gyűlések: Minden hónap első keddjén, este 7 órakor az Erdélyi szobában

Gyöngyösbokréta Néptáncgyűttes

Csoportvezető: Juhász Géza
tel: 9795 8972

Táncpróbák: Minden szerda este, 8 órai kezdettel a Magyar Központ nagytermében.

Külföldi Magyar Cserkészszövetség - Melbourne-i csapatai

Fenntartótestület elnök: Kovács Róbert
tel:(03)9723 3589:
email: rkovac@melbpc.org.au

Gyűlések: Kéthetenként az Ifjúsági épület alsó termeiben.

Knox Hungarian Senior Citizens Club Inc.

Elnök: Tóth Teréz
tel: 9898 3930

Összejövétel: Minden hónap második keddjén a Magyar Ház termében.

Magyar Iskola

Igazgató: Szabó Marika

tel: 9870 8768:
email: mariaszabo@optusnet.com.au

Tanítás: szombat délelőtt 9.30 – 12.30 az Ifjúsági épület alsó termeiben

Magyar Központ Kézimunkakör

Vezető: Bognár Magdolna
tel: 9874 5242

Összejövetelek: a Szent István templom társalgójában két hetenként csütörtöki napon

Magyar Központ Néptánc csoport

Elnök:.....Hegedűs József...
tel: 9878 8296
email: crosscom@iprimus.com.au

Próbák: Minden pénteken az Ifjúsági teremben

Rákóczi Ifjúsági Klub (RIK)

elnök:Tóth Tímea.....
tel: 9726 4099
email: ttoth@hungarianyouth.org.au

Gyűlések: Minden hónap első és harmadik hétfőjén a RIK szobában.

Victoria-i Magyar Emberjogi Alap (VMEA)

elnök:Fliszár Petronella...
tel: 9758 4620

Gyűlések: Minden hónap második keddjén este 7.30-kor az iskolai termék egyikében.

KATALIN ENISZ

Bi-lingual Counselling Services
(angol/magyar)

Services Offered:

- Adjustment problems
- Personal and relationship issues
- Women's issues
- Stress management
- Depression and grief
- Anger management
- Anxiety problems
- Assertiveness training
- Midlife crisis
- Sexual difficulties
- Relaxation treatment
- Addiction treatment (alcohol, drug, eating disorder)

All Enquiries: 03 9534 1701

A 3ZZZ önkéntes rádió magyar nyelven sugároz

- Hétfő reggel 6 órától 8 óráig és
- Csütörtök du. 4 órától 5 óráig

FELHÍVÁS

Az Árpád Otthon vezetősége azzal a kéréssel fordul Melbourne magyar közösségéhez, hogy jelentkezzenek önkéntes segítőnek idős lakóink mindennapi tevékenységének

*könnyebbítésére és kellemesebbé tételére.
További felvilágosításért hívják
Krisztinát a 9801 8055 telefonszámon:
email: kriszti@arpadhostel.com.au*

Olcsó hívás világszerte

CLICK ELŐRE FIZETETT TELEFON KÁRTYÁVAL

Pl. Magyarország 8 ¢-ért percenként
24 órában, kapcsolási díj nélkül hívható

Bővebb felvilágosításért és a
különböző országok díjszabásáért hívja

Jutkát: 9891 8010 / 0414 67 29 57

A TERMEK HASZNÁLATA A MAGYAR KÖZPONTBAN

A Magyar Központ termei a különböző csoportok rendelkezésére állnak. A felelős igazgatók kérik az igénylőket, hogy az **eljárás szabályokat vegyék figyelembe a terem használat előtt és alatt.**

Ha egy csoport szeretne egy termet használni, tudassa a felelős igazgatóval mielőtt használja. A felelős igazgatók:

Szent István templom alatti társalgó:

Galambos Imola – 9876 5750

Ifjúsági épület termei:

Atyimás Erzsébet – 9802 7637

Magyar Ház

Vető Tibor—9754 8579

Social Klub terme

Szabó Edit – 9560 1270

A gondnok, Finta Zoltán a termeket kinyitja, miután az igazgatók továbbították az igényeket.

Köszönjük a csoportok megértését

A Magyar Központ igazgatók

KORONA

Nyitva: Szerdától—vasárnapig
Nagyszerű ízek, olcsó árak!

Élő zene minden szombaton

760 Boronia Road Wantirna

Licensed or BYO Wine

PH: 9800 4544

www.korona.com.au

DECEMBERI-JANUÁRI NAPTÁR

december 2. szombat	Takarító nap
december 3. vasárnap	8.30-kor Szentmise 11-kor Református Istentisztelet Mikulás piknik
december 8. péntek	este 7,30-kor Szentmise
december 10. vasárnap	8.30-kor Szentmise Cserkész Mikulás Piknik
december 17. vasárnap	8.30-kor Szentmise 10-kor Evangélikus Istentisztelet 11-kor Református Istentisztelet este 7.30-kor Gyertyafényes est
december 24. vasárnap	8.30-kor Szentmise
december 25. hétfő	8.30-kor Szentmise 11-kor Református Istentisztelet
december 31. vasárnap	8.30-kor Szentmise Szilveszteri bál
január 1. hétfő	11-kor Református Istentisztelet
január 7. vasárnap	8.30-kor Szentmise 11-kor Református Istentisztelet
január 14. vasárnap	8.30-kor Szentmise
január 21. vasárnap	8.30-kor Szentmise 11-kor Református Istentisztelet
január 21. vasárnap	8.30-kor Szentmise
január 28. vasárnap	10-kor Evangélikus Istentisztelet Jótekonysági koncert

A következő kiadáshoz, kérjük a cikket vagy hirdetést legkésőbb **január 20.-ig** eljuttatni fax-on 9802 7637, telefon/fax 9846 2675, e-mail: ekovesdy@bigpond.com vagy Kövesdy Évának, 79 Dellfield Drive, Templestowe 3106.

Szerkesztőbizottság: Atymás Erzsébet, Kövesdy András, Kövesdy Éva.

Kérjük, hogy bárminemű felvilágosításért illetve megjegyzéseikkel vagy hozzászólásaikkal forduljanak a

RENDELÉSI ÍV

Szeretném a Magyar Központ havi HÍRADÓ-ját megrendelni 12 hónapra. Ára \$8.00 (a postaköltség fedezésére)

NÉV: _____

CÍM: _____

MELLÉKELEK EGY \$8-os CSEKKET A HUNGARIAN COMMUNITY COOPERATIVE ASSOCIATION Ltd. NÉVRE. (posta cím: Híradó, 760 Boronia Road, Wantirna 3152)